

Uut de pultrum van de Stellingwarven

GarrietJan en zien vals gebit

GarrietJan was wat een vremdaachtig persoon, hi'j woonde allienig, ie konnen niet zeggen dat ie ze niet allemaole hadde, mar 't was wel wat eigenaorig mit GarrietJan. Hi'j haelde van alles an, mar hi'j volbrochte niks. Lessent wol hi'j de Ni'jmeegse vierdaegse mit lopen, mar hi'j was de twiede dag al weer thuus. 't Waeren allemaole blaoren, niet an de voeten, né, op'e tonge van 't schaarpe spul dat GarrietJan veurschotteld kregen hadde. Mar zien bedoeling was toch goed west. Now is ie weer thuus en kookt lekkere melkenbri'j van een vluttien schaopemelk dat nog in de kelder ston.

Ie kun er niet alles van zien, mar GarrietJan mekeert nog wat an. Hi'j mist zien bovengebit. Dat het ie verleuren, doe hi'j es an 't zwemmen was in de Dobbe. Now was 't aenlik gien zwemmen wat GarrietJan dee, 't was meer potienbaaien, want hi'j was ok al niet botte driest in 't waeter. Hoe 't kommen is, dat wet GarrietJan ok niet, mar hi'j raekte onder de bienen en 't waeter spoelde over zien kop henne, hi'j gaepde en vot was 't gebit. Et on-

derste zat er nog wel in, mar dat het GarrietJan now mar in de kaaste legt. „Dat is om al die blaoren, die ik in de bek hebbe”, vertelt hi'j now an alleman die 't weten wil. Stel je eventies veur, dat ie zee dat er een stok van in de Dobbe leit. Dan zollen de meensken lekker lachen, né, die ere kriegen ze niet. Daor zorgt GarrietJan veur, hi'j laept smakkende van zien bri'j.

In diezelde tied het Nollegien verkaansie. Et is een kaele boel, want Rikkie is vot, uutvanhuus, zogezegd. Nol het al veur moe boneplokt, et pattien anharkt, grös haelt veur de knienen, van alles al daon! Now zit ie weer op zien oolde plakken, in de hekkedam, bi'j de Bremweg te kniezen. Dat maegien, die Elske, die er doe lessent was, is ok weer vot en Nollegien het niks te doen. En wat is 't toch waarm, de zunne schient Nol recht in de nekke, omme, 't geft niet vule. De diepe sloot an de Bremweg leit haost dreuge, dat vluttien waeter is ok niks, daor kan ja nog gien klompe in vaeren. As ie now es eventies zwemmen gong, in de Dobbe? 't Zwembad in 't dorp is wiet waar vot, kost ok nog centen en daor is moe

ok niet zo scheutig mit. Moe zal 't wel niet lieden willen, de Dobbe, want 't is er niet zo botte schone, mar 't kan ja zo wel in zien blote vellegien, hi'j kan em ommers wel weer wat ofspoelen. 't Zal wel lekker fris wezen en eer dat moe Nollegien mist, is ie er ommers al lange weer. Hoe meer hi'j er over prakkeseert, hoe meer zin as ie kriegt. D'r hoeft hem ommers gien iene te zien.

Nollegien glibbert deur de grunege Dobbe, in de midden kan hi'j een aentien zwemmen. Zwemmen kan Nol omraek goed, heur, dat het hi'j leert in 't zwembad in 't dorp. Handen voor, roeiom en sluit, zo ging dat bi'j badmeester Jansen, Nol wet et nog persies. Doodgemakkelijk heur, niks an. Hi'j licht er now nog omme. Zo spattert Nollegien wat rond, et komt niet zo krek. Hé, wat is 't hier lekker. Er bin hier wel hiele trossen moggen, waar zollen die toch allemaole van eten? Want eten moen ze toch ok. Net as Nol weer naor zien onderbroekien toe zal, trapt hi'j op wat hards. Hé, wat is dat now? Een stientien? Misschien wel een vremd stientien mit een mooie kleur. Of een oolde voestbiele, stel joe veur, daor het meester lessent nog over praot. Hi'j perbeert et hadde ding tussen de tij'en te pakken, mar dat wil niet. Dan moet Nol mar eventies op 'e kop, dat hindert ja ok niks. Hi'j kan hem aans bi'j de koepompe wel ofspoelen, dat moet wel even anders roekt moe et nog en dat moet mar niet.

Nollegien duukt, duukt nog een keer en wat het ie in de haand? Né, hoe kan dat now? Bah! Een half gebit, alle taanen er in, bah! Hier zal toch gien iene verdrongen wezen? In de eerste anstried wil Nol et gebit er weer ingooien, mar hi'j bedeenkt hem. Dit moet moe toch mar weten. Hi'j zal 't mithemen naor huus. Bah, 't is griezelig heur. Nol bibbert er van en is in-

ienen koold. Hi'j waddert naor de kaant, plokt een groot blad van een polle, daor frommelt Nol et gebit in. Dan in de buusdoek en klaor! An ofspoelen doet ie niet vule meer, want hi'j moet drekt naor moe.

Moe zet ogen as een koppien, ze verget om kwaod te wezen en ze vindt et ok mar griezellig. „Is daor iene verdrongen, moe?” „Welnee 'jonge, dan wusten wi'j 't ja wel? Misschien iene of aander die 't veleuren het, mar ja, wie? Ik zal joe wat ofwasken, want ie stinken een ure veur de wiend en dan kom ie 'daor niet weer. Wi'j doen 't gebit in een pepiertien en dan moej er mar mit naor 't pliesieburo. Dat kun ie zelf wel doen, hé, die grote deure mar in, dan drok ie mar op 't bellegien en dan komt er wel een pliesie en dan vertel ie hem alles mar!” Nollegien vint et slim genoeg om daor henne te gaon, mar alla hi'j het ja niks daon, dus waaromme ok niet! As Nollegien op zien kraekende fiets naor 't buro toe zet, dan is hi'j er zuver wat wies op. Wat zullen ze zeggen?

De aandere weke staot er in de kraante: „Gevonden, een bovengebit”

Toen GarrietJan zat te kraantjelezen, zette hi'j grote ogen op. Hi'j het de zwatte klompen an daon, de zundese pette op zet en is naor 't dorp stapt mit de aandere helte van 't gebit in de buse. Hi'j het bewies! De agenten op 't buro weren slim aorig, ze lachten niet iens en vunnen 't mar een gelok, 't was een unicum, zeden ze. Wat een unicum was, wust GarrietJan niet zo goed, mar hi'j hadde zien taanen weer en dat was 't venaemste. De pliesies beloofden dat ze er niet over praoten zollen. Sund die tied het GarrietJan zien gebit er weer in, en as er iene wat van zegt, dan zegt GarrietJan: „Meenske, meenske, wat bin ik bliede dat die blaoren weer beter bin, ik kan now alles weer eten, 't is een wonder geliek!”

PEGGY KLINKHAEMER.